

Nr 594.

Av herr **Lundgren m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 265, med förslag till sjöarbetstidslag.

I propositionen nr 265 med förslag till sjöarbetstidslag har Kungl. Maj:t icke beaktat Svenska stewartsföreningens i dess remissyttrande ställda yrkande beträffande § 1 mom. 2, där föreningen framställt begäran om att undantag från lagen skall avse allenast intendent eller, där sådan saknas, chefsstewart i passagerarfartyg, i andra hand att undantaget skall omfatta blott de fall, då sammanlagt minst sju personer äro anställda inom ekonomiavdelningen.

Svenska stewartsföreningen, som dock representerar en icke betydelselös grupp, har under sjömanskommitténs utredningsarbete icke lämnats tillfälle att inför kommitterade göra sina erinringar och framföra sina önskemål. Detta torde närmast vara anledningen till att stewarten ombord i vissa fartyg får sin arbetstid försämrad, om propositionen, i vad avser § 1 mom. 2, vinner riksdagens bifall.

Svenska stewartsföreningen har i sitt remissyttrande bl. a. framhållit, att man måste räkna med att den minskning av arbetstiden för övrig intendenturpersonal, som kommittén föreslår, kommer att icke endast direkt öka arbetstiden för stewartarna utan motsvarande kompensation utan därjämte medföra en oundgänglig ökning av antalet anställda inom intendenturavdelningen. Detta leder självfallet till att stewartar, som nu inrymmas i arbetstidslagen, enligt propositionen komma att lämnas utanför.

I allmänhet äro lastfartygen särskilt knappt bemannade i fråga om ekonomi-personal och otvivelaktigt måste denna bemanning i vissa fall ökas, då ekonomipersonalens arbetstid begränsas. De fartyg, som äro av den storleksordning att de nu äro bemannade med stewart, kock och mässuppassare, måste säkert i en del fall anställa ytterligare salongsuppassare eller köksbiträde för att avlasta en del av stewartens grovsysslor. Detta medför att stewartens arbetstid ombord i dessa fartyg, vilken tidigare varit reglerad genom lagen, kommer att bli obegränsad och att stewarten ändock fortfarande måste deltaga i grovsysslorna. Kommer så därtill att den s. k. föreståndaren icke har möjlighet att själv fördela ekonomipersonalens arbetstid, utan denna skall fördelas av befälhavaren — se sjöarbetstidslagen § 6 sista stycket och motsvarande bestämmelser i propositionen som stadgar: »ekonomipersonalens ordinarie arbetstid bör fördelas i enlighet med en av befälhavaren på förhand fastställd arbetsplan» — ligger det nära till hands att förmoda att befälhavaren, som är rede-

riets förtroendeman, för att undvika övertidsersättning för den arbetstidsreglerade ekonomipersonalen fastställer arbetsplanen på så sätt, att stewarten även måste gripa in i de fall den ordinarie arbetstiden måste överskridas. Denna omständighet är säkert anledningen till att Svenska sjöfolksförbundet, ändock denna organisation icke representerar stewartarna ombord i fartygen, i sitt remissyttrande ifrågasätter om icke föreståndaren borde undantagas endast i sådana fall där ekonomipersonalen uppginge till fem eller sex personer.

Det torde knappast finnas något fartyg i fjärrtrafik, avsett uteslutande för last, där ekonomipersonalen inklusive stewart överstiger sex personer. Å kombinerade last- och passagerarfartyg med plats för mindre än tolv passagerare omfattar ekonomipersonalen i regel sex till nio personer, och fartyg som förutom last medföra tolv eller flera passagerare (fartyg med passagerarcertifikat) ha en ekonomipersonal med hänsyn till antalet passagerare.

Ombord å fartyg som föra enbart last, där den sammanlagda bemanningen varierar mellan sexton och fyrtio personer, kan stewarten i arbetshänseende icke jämföras med främste styrman eller maskinchef, ändock att hans skeppstjänst icke är indelad i vakter. Han måste nämligen, förutom att han har att svara för ekonomiavdelningen, sköta provianteringen och vården av provianten, jämväl deltaga i grovarbetet. Däremot torde han i regel vara befriad från grovarbetet å fartyg som förutom last föra ett visst antal passagerare och där kunna räknas såsom föreståndare för ekonomiavdelningen.

Med ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att § 1 mom. 2 sjöarbetstidslagen erhåller följande lydelse: föreståndare för ekonomiavdelning å fartyg varå utom denne minst sex personer äro anställda inom avdelningen.

Stockholm den 8 juni 1948.

Sven Lundgren.

Carl Lindberg.

K. J. Andersson,
Alfredshem.